

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010080
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614010080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. januára 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

A. Z. P.,

nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., E. XXX/XX, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v llave,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/55/2014 zo dňa 14.07.2014 a takto

r o z h o d o l :

1) Podľa § 322 ods. 2, 3 Tr.por. sa výrok o treste u obžalovaného A. Z. P. pre skutok v bode 1) rozsudku dopĺňa tak, že sa podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zároveň ruší aj celý výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/77/2014 zo dňa 23.05.2014, doručený obžalovanému dňa 11.07.2014, právoplatný dňa 21.07.2014 a rušia sa aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2) Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný A.. Z. P. uznaný vinným v bode 1) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák., pretože dňa 14.06.2013 v čase okolo 10.15 h v obci Chynorany na ul. A. č. XXX z priestorov pneuservis, bez použitia násilia z prijímacej kancelárie z plátenej peňaženky voľne položenej na stole odcudzil finančnú hotovosť vo výške 875 €, čím spôsobil poškodenému A. Z. Z., U.: XX XXX XXX škodu vo výške 875 €; v bode 2) bol obžalovaný ml. Z. P. (spolu s ďalším spoluobžalovaným P. P. ohľadne, z ktorého nadobudol rozsudok právoplatnosť) uznaný vinným z prečinu výtržníctva formou spolupáchatelstva podľa §§ 20, XXX ods. 1 písm. a/ Tr.zák., dňa 21.10.2013 v čase okolo 18.30 h v Partizánskom, na ul. E. XXX/XX pred predajňou T. obžalovaní ml. Z. P. a P. P. zozadu pristúpili k poškodenému Z. O. a obžalovaný P. P. ho rukou udrhel do zadnej časti hlavy, na čo poškodený spadol na zem, kde ho následne obaja obvinení viackrát udierali rukami a kopali nohami do rôznych častí tela, čím poškodenému Z. O. spôsobili zmliaždenie hlavy ľahšieho stupňa, kožné odreniny na oboch rukách v oblasti dlaní a na ľavom kolene, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie, s dobou liečenia a sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 5 až 6 dní.

Obžalovaný A.. Z. P. bol pre trestný čin v bode 1) odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 117 ods. 1, 42 ods. 1, 41 ods. 1, 38 ods. 4, 37 písm. h/ Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody

na 6 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 51 ods. 1, 4 písm. g/, 119 ods. 1 Tr.zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 18 mesiacov, za súčasného uloženia povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výroky o trestoch v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T/53/2013 zo dňa 26.08.2013 a v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 6T/15/2013 zo dňa 24.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Pre trestný čin v bode 2) bol A. P. odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 117 ods. 1, 38 ods. 4, 37 písm. m/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmiennečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Napokon podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd obžalovanému A. Z. P. uložil povinnosť nahradiť poškodenému A. Z. škodu vo výške 875 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný A. Z. P., ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine v bode 2) rozsudku a proti výroku o treste. Následne odvolanie obžalovaný písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Podľa názoru obhajcu predovšetkým na hlavnom pojednávaní vyšli najavo skutočnosti, ktoré spochybňujú priebeh skutku pod bodom 2). Poukázal na rozpory vo výpovediach poškodeného a obidvoch obžalovaných, pričom poškodený bol pod vplyvom alkoholu. Rozpory vznikli aj vo výpovedi príslušníka PZ A. L.. Ďalší svedok B. K. má blízky vzťah k poškodenému a jeho výpoveď môže byť účelová. Obhajca navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v bode 2) a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine v bode 1) rozsudku bol urobený po tom, čo súd prvého stupňa prijal postupom podľa § 257 Tr.por. vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného bode 1) obžaloby.

K vytýkaným chybám týkajúcim sa výroku o vine v bode 2) rozsudku, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Ani rozpory vo výpovediach, na ktoré poukázal obhajca obžalovaného, nie sú takého charakteru, že by čo i len spochybňovali účasť aj obžalovaného v čase činu mladistvého Z. P., na fyzickom napadnutí poškodeného Z. O.. Tento poškodený nebol napadnutý len jedným úderom, ale viacerými údermi rukami, ako aj kopmi nohami, čo vyplýva aj zo zistených zranení poškodeného.

O dvoch útočníkoch vypovedal nielen poškodený a svedok B. K., ale aj svedok P. F., ktorého vierohodnosť nebola v odvolaní napádaná. Svedok A. L. jednoznačne v prípravnom konaní vypovedal, že poškodeného napádali „dvaja Rómovia“, pričom jedného pri úteku zadržali, pričom išlo o obžalovaného ml. Z. P.. Tento bol teda zadržaný priamo pri páchaní trestnej činnosti.

U svedkov z radov príslušníkov PZ je pritom logické, že s odstupom času (v tomto prípade 9 mesiacov) si na hlavnom pojednávaní presne skutkové okolnosti nepamätajú, pretože medzitým nepochybne „zasahovali“ pri desiatkach obdobných prípadov. Je potom logické, že pri hodnotení takýchto výpovedí je odôvodnené vychádzať z ich výpovedí v prípravnom konaní. Takáto výpoveď príslušníka PZ v prípravnom konaní je v tomto prípade podporovaná aj ďalšími dôkazmi.

Súd prvého stupňa preto nepochybil ani keď v bode 2) rozsudku uznal obžalovaného ml. Z. P. vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. spáchaného v spolupáchateľstve, pretože obžalovaný sa spoločným konaním s P. P. dopustil na mieste verejnosti prístupnom výtržníctva tým, že fyzicky napadli poškodeného Z. O..

Odvolací súd preskúmal aj postup súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o trestoch. V zásade je potrebné uviesť, že ani tu súd prvého stupňa nepochybil a správne uložil obžalovanému ml. Z. P. za skutok v bode 1) súhrnný trest a za skutok v bode 2) samostatný trest. Dôvodom pre takéto ukladanie „dvoch“ trestov bola skutočnosť, že skutok v bode 1 rozsudku spáchal obžalovaný 14.06.2013, teda ešte pred vyhlásením skoršieho prvého právoplatného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T/53/2013 zo dňa 26.08.2013. Senát odvolacieho súdu však na verejnom zasadnutí zistil, že dňa 11.07.2014 bol obžalovanému doručený ďalší trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/77/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.07.2014, teda až po rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktoré je predmetom tohto odvolania. Predmetom tohto ďalšieho odsudzujúceho rozhodnutia bol tiež prečin krádeže v štádiu pokusu, ktorého sa obžalovaný dopustil dňa 16.05.2013, teda taktiež pred vyhlásením vyššie uvedeného prvého odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Trenčín.

Z týchto dôvodov odvolací súd v bode 1) svojho rozhodnutia doplnil výrok o treste v bode 1) napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa tak, že uložený súhrnný trest odňatia slobody zahrňuje aj odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/77/2014.

Pokiaľ ide o výrok o uložení trestu pre skutok v bode 2) rozsudku súdu prvého stupňa, tu tiež súd prvého stupňa správne obžalovanému uložil samostatný trest odňatia slobody. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (§§ 117 ods. 1, 38 ods. 4 Tr.zák.). V súlade s ustanovením §§ 117 ods. 2 Tr.zák. súčasne súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že v tomto prípade na obžalovaného, ktorý bol v čase činu mladistvý (17 rokov), je potrebné vplývať trestom nepodmienečným. Obžalovaný sa jednak tejto ďalšej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom pred spáchaním tohto trestného činu sa dopustil 7 priestupkov, a to aj proti občianskemu spolunažívaniu.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.